

සංසාරය හා නිර්වාණය පිළිබඳ තුලනාත්මක අධ්‍යයනයක්

දේවාල්ගම මෙධානන්ද හිමි

According to the early Buddhist teachings, the existence of an enduring Soul is not accepted at all. Therefore, Buddhism explains the existence as a process of arising and ceasing of the conditioned dhammas such as five aggregates, twelve bases and eighteen elements. The aggregation of conditioned elements is called "Samsara". The complete freedom (emancipation) from this existence which is full of suffering is called "Nibbana". The nature of nibbana cannot be properly expressed through the Language. Because of this reason, the Buddha always used negative terms in order to explain the nature of nibbana. The state of nibbana cannot be explained as existence or non-existence. To introduce it in terms of happiness, non-happiness etc. will make confusions in the minds of the hearers. It is unconditioned and is a result of complete cessation of the cause of suffering (tanha-craving).

මුල් බුදුසමය පෙන්වා දෙන ආකාරයට ජීවිතය ඉදිරියේ ඇති මූලික ගැටලුව වන්නේ ඔහු දුක්ඛෝපිතයින් යුක්ත දිවියක් ගත කරන බවය. එය ජීවිතයේ මූලික සත්‍යයයි. යථාර්ථයයි. ඒ පිළිබඳ පරිදොෂයක් ලැබීම එයින් ඕදීම සඳහා උපකාරී වන බවද බුදුසමය පෙන්වා දෙයි. දුක් සන්තානගතය. වෙනස් වචනාවලින් කිවහොත් දුක් සංසාරගතය. දුක් ඇතිවන්නේ කෙසේද? අභිතය වූ අනාත්ම වූ සඤ්චස්කන්ධය උපාදාන කර ගැනීමෙනි. සෑකෙවින් කිවහොත් සත්ව පුද්ගල ජීව ආත්ම යනාදී ලෝකික ව්‍යවහාර විසින් කියනු ලබන සඤ්චස්කන්ධයෙන්ම අභිතයය: අනාත්මය. එකී ස්කන්ධ විෂයෙහි උපාදාන ඇතිකර ගැනීම ලෝකයාගේ ස්වභාවයයි. එසේ ඇතිකර ගන්නා උපාදාන හෙවත් දැඩිව ගැනීම් හේතුවෙන් ස්කන්ධ සන්තානයෙහි ප්‍රවෘත්තිය පිදුවෙයි. එයම සංසාරයයි.

කිසිවක් නිත්‍ය, අවිනිශ්චර, පුච්ච, ශාස්වත නොවන්නේය. ඒ බව සංස්කෘත ධර්මයන්ගේ ස්වභාවය පිළිබඳ මුල් බුදුසමයෙහිලා පැහැදිලිවම කියන ලද්දේය. ආත්ම වාදය හවගාමී පුද්ගලයකු පිළිබඳ අදහස ගෙන එයි. උපනිෂද යුගයේ දී මෙම අදහස නොයෙක් අයුරින් විස්තර කරන ලදී. සඤ්චස්කන්ධයෙන් හෝ ඉන් බැහැරව හෝ එබඳු හවගාමී නිත්‍ය පදාර්ථයක් කිසිය නොහැකිය. සත්ව, පුද්ගල, ජීව, ආත්ම යනු හුදෙක් ප්‍රභූත්වය මාත්‍රයකි. උප්පාද ධර්ම අඤ්ඤාතන්ධ යන ලක්ෂණවලින් යුක්ත